

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Sagsøgt: Administración General del Estado

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det miljøretlige princip om, at »forureneren betaler«, der er omhandlet i artikel 191, stk. 2, TEUF, og artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾ af 23. oktober 2000, som fastsætter princippet om dækning af omkostninger ved forsyningspligtigheder og foreskriver en passende økonomisk analyse af vandanvendelsen, fortolkes således, at de er til hinder for indførelsen af et gebyr for anvendelse af indvand til elektricitetsproduktion som det i hovedsagen omtvistede, som hverken tilskynder til en effektiv vandanvendelse eller fastlægger ordninger med henblik på bevarelse og beskyttelse af de offentlige vandressourcer, og hvis kvantificering på ingen måde er knyttet til kapaciteten til at forårsage skade på de offentlige vandressourcer, idet gebyret udelukkende har fokus på muligheden for at skabe indtægter fra producenterne?
- 2) Er en afgift som det i hovedsagen omhandlede vandgebyr, som udelukkende berører vandkraftproducenter, der udøver virksomhed i regionsoverskridende vandløbsopland, og ikke producenter, der er indehavere af koncessioner i regionsinternt vandløbsopland, samt producenter, der anvender vandkraftteknologi, og ikke producenter, der anvender andre former for teknologi, forenelig med princippet om ikke-forskelsbehandling af de aktører, der er omhandlet i artikel 3, stk.1, i direktiv 2009/72/EF ⁽²⁾ af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet?
- 3) Skal artikel 107, stk. 1, TEUF fortolkes således, at opkrævning af et vandgebyr som det omtvistede, som er til skade for vandkraftproducenter, der udøver virksomhed i regionsoverskridende vandløbsopland, udgør ulovlig statsstøtte, idet der indføres en asymmetrisk afgift for den samme teknologi, som pålægges alt efter anlæggenes placering og ikke pålægges producenter af elektricitet fra andre kilder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23.10.2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT 2000, L 327, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet (EUT 2009, L 211, s. 55).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 13. februar 2018 —
Energía de Galicia (Engasa) S.A. mod Administración General del Estado**

(Sag C-106/18)

(2018/C 161/29)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Energía de Galicia (Engasa) S.A.

Sagsøgt: Administración General del Estado

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det miljøretnlige princip om, at »forurenere betaler«, der er omhandlet i artikel 191, stk. 2, TEUF, og artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾ af 23. oktober 2000, som fastsætter princippet om dækning af omkostninger ved forsyningspligtigheder og foreskriver en passende økonomisk analyse af vandanvendelsen, fortolkes således, at de er til hinder for indførelsen af et gebyr for anvendelse af indvand til elektricitetsproduktion som det i hovedsagen omtvistede, som hverken tilskynder til en effektiv vandanvendelse eller fastlægger ordninger med henblik på bevarelse og beskyttelse af de offentlige vandressourcer, og hvis kvantificering på ingen måde er knyttet til kapaciteten til at forårsage skade på de offentlige vandressourcer, idet gebyret udelukkende har fokus på muligheden for at skabe indtægter fra producenterne?
- 2) Er en afgift som det i hovedsagen omhandlede vandgebyr, som udelukkende berører vandkraftproducenter, der udøver virksomhed i regionsoverskridende vandløbsopland, og ikke producenter, der er indehavere af koncessioner i regionsinternt vandløbsopland, samt producenter, der anvender vandkraftteknologi, og ikke producenter, der anvender andre former for teknologi, forenelig med princippet om ikke-forskelsbehandling af de aktører, der er omhandlet i artikel 3, stk.1, i direktiv 2009/72/EF ⁽²⁾ af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet?
- 3) Skal artikel 107, stk. 1, TEUF fortolkes således, at opkrævning af et vandgebyr som det omtvistede, som er til skade for vandkraftproducenter, der udøver virksomhed i regionsoverskridende vandløbsopland, udgør ulovlig statsstøtte, idet der indføres en asymmetrisk afgift for den samme teknologi, som pålægges alt efter anlæggenes placering og ikke pålægges producenter af elektricitet fra andre kilder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23.10.2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT 2000, L 327, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT 2009, L 211, s. 55).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 13. februar 2018 —
Duerocanto S.L. mod Administración General del Estado**

(Sag C-107/18)

(2018/C 161/30)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Duerocanto S.L.

Sagsøgt: Administración General del Estado

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det miljøretnlige princip om, at »forurenere betaler«, der er omhandlet i artikel 191, stk. 2, TEUF, og artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾ af 23. oktober 2000, som fastsætter princippet om dækning af omkostninger ved forsyningspligtigheder og foreskriver en passende økonomisk analyse af vandanvendelsen, fortolkes således, at de er til hinder for indførelsen af et gebyr for anvendelse af indvand til elektricitetsproduktion som det i hovedsagen omtvistede, som hverken tilskynder til en effektiv vandanvendelse eller fastlægger ordninger med henblik på bevarelse og beskyttelse af de offentlige vandressourcer, og hvis kvantificering på ingen måde er knyttet til kapaciteten til at forårsage skade på de offentlige vandressourcer, idet gebyret udelukkende har fokus på muligheden for at skabe indtægter fra producenterne?